

Scénář návštěvy Českého rozhlasu v Praze

Paní Lidmila Nedbalová

narozena 3. 5. 1925 v Jestřábí Lhotě



Radek:

Ve vyprávění pamětníka se podíváme do malé vesničky na Kolínsku. V Jestřábí Lhotě žije paní Lidmila Nedbalová, které je 92 let. Pamatuje tedy opravdu hodně.

(stopáž 0.00 - 0.14)

Michal:

Vyprávěla o svém dětství a mládí, o životě během 2. světové války. Paní Nedbalová vzpomíná na oslavu narozenin T. G. Masaryka, při které recitovala básničky.

(stopáž 0.15 - 0.27)

Pamětnice:

„Pamatuju se, že jsem říkala: Tatíčku starý náš, šedivou hlavu máš, dokud bude tvoje hlava ... a dál nevím. A pak jsem říkala básničku: Husy bělounké, husičky, ať rády nerady musíte do řady a ta ze všech největší napřed musí.“

(stopáž 0.28 - 0.49)

David:

Druhá světová válka se nevyhnula ani této malé vesničce. Na jejím konci přišli do vesnice Němci, později Rusové.

(stopáž 0.50 - 0.57)

Pamětnice:

„Přišli sem Rusové, ty byli tady u nás. Tady, támhle u stodoly měli koně ... asi šest jich tady bylo a spali vždycky ve stodole. Přišli večer, pamatuju se, že chtěli něco k jídlu. Tak vím, že jsem jim dala maso do trouby, to se chvilku opeklo a oni si to pak vzali s chlebem.“

(stopáž 0.58 - 1.30)

David:

Zmínila se i o nelehké poválečné době, kdy rodině byl odebrán rodinný statek, na kterém ona i se svými rodiči žila a pracovala.

(stopáž 1.31 - 1.39)

Pamětnice:

„Když naši to nepodepsali a když to zabrali, tak my jsme nemohli nic dělat. My jsme mohli být ještě rádi, že nás nevystěhovali, protože tady vystěhovali asi dva nebo tři, ty vystěhovali a oni si to tam zabrali.“

(stopáž 1.40 - 2.03)

David:

S novou situací se nejhůře vyrovnávala maminka paní Nedbalové, pro kterou statek znamenal celý život. Přestože přišli o rodinný majetek, rozhodli se Lidmila Nedbalová a její manžel v zemědělství zůstat a vstoupili do JZD.

(stopáž 2.04 - 2.18)

Petr:

Po roce 1989 měla paní Nedbalová možnost získat polnosti zpátky, ale rozhodla se ji nevyužít.

(stopáž 2.19 - 2.26)

Pamětnice:

„Protože kdo by to obdělával. Otec zemřel, matka zemřela, manžel mi zemřel, no, a tak co já bych dělala sama s polma.“

(stopáž 2.27 - 2.38)

Petr:

Dnes žije paní Nedbalová spokojeně společně s rodinou své vnučky, ráda peče buchty, v neděli zajde do kostela a radost jí dělají pravnoučata.

(stopáž 2.39 - 2.49)

ZŠ a MŠ Býchory
Býchory 99
280 02 Kolín

žáci - Radek Berger, Michal Dokonal,
Petr Topinka, David Votroubek
učitelka - Mgr. Dagmar Damková